

"মৰমৰ সন্তানসকল – দেৱতা হোৱাৰ পূৰ্বে ব্ৰাহ্মণ নিশ্চয় হ'ব লাগিব, ব্ৰহ্মাৰ মুখৰ সন্তানহে প্ৰকৃত ব্ৰাহ্মণ হয় যিয়ে ৰাজযোগৰ পঢ়াৰ দ্বাৰা দেৱতা হয়"

প্ৰশ্ন: অন্য সকলো সংসংগতকৈ তোমালোকৰ এই সংসংগৰ কোনটো কথাত অনন্য?

উত্তৰ: অন্য সংসংগত কোনো লক্ষ্য-উদ্দেশ্য নাথাকে, আৰু বেছিকৈহে ধন সম্পত্তি আদি সকলো হেৰুৱাই দিগব্ৰান্ত হৈ ফুৰে। এই সংসংগত তোমালোক দিগব্ৰান্ত নোহোৱা। এইখন সংসংগৰ লগত পঢ়াশালীও হয়। পঢ়াশালীত পঢ়া-শুনা কৰা হয়, দিগব্ৰান্ত হৈ ফুৰিব নালাগে। পঢ়া মানে উপাৰ্জন। যিমানে তোমালোকে পঢ়ি-শুনি ধাৰণা কৰা আৰু আনক ধাৰণা কৰোৱা সিমানেই উপাৰ্জন হয়। এই সংসংগলৈ অহা মানে লাভেই লাভ।

ওঁম শান্তি। আত্মিক পিতাই আত্মিক সন্তানসকলক বুজাই আছে। আত্মিক সন্তানসকলে এই কাণৰ দ্বাৰা শুনে। বেহদৰ (অসীমৰ) পিতাই সন্তানসকলক কৈছে - নিজকে আত্মা বুলি ভাব। এনেদৰে বাৰে-বাৰে শুনিলে বুদ্ধি ভ্ৰমি ফুৰা বন্ধ হৈ স্থিৰ হৈ যাব। নিজকে আত্মা বুলি ভাবি বহি যাব। সন্তানসকলে বুজি পায় যে আমি ইয়ালৈ আহিছো দেৱতা হ'বলৈ। আমি তোলনীয়া সন্তান। আমি ব্ৰাহ্মণসকলে পঢ়ি আছে। কি পঢ়িছোঁ? ব্ৰাহ্মণৰ পৰা দেৱতা হওঁ। যিদৰে কোনো সন্তান কলেজলৈ গ'লে বুজি পায় যে আমি এতিয়া পঢ়ি ইঞ্জিনিয়াৰ, ডাক্টৰ আদি হ'ম। বহাৰ লগে লগে তৎক্ষণাত বুজি পাব। তোমালোকো ব্ৰহ্মাৰ সন্তান ব্ৰাহ্মণ হোৱা গतिकে বুজি পোৱা যে আমি ব্ৰাহ্মণৰ পৰা দেৱতা হ'মগৈ। গায়ন আছে - মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা.....কিন্তু কোন হয়? সকলো হিন্দুয়েতো দেৱতা নহয়। বাস্তৱতে হিন্দুতো কোনো ধৰ্ম নহয়। আদি সনাতন কোনো হিন্দু ধৰ্ম নহয়। যিকোনো লোককে সোধা যে হিন্দু ধৰ্ম কোনে প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল? তেতিয়া বিবুদ্ধিত পৰিব। এয়া অজ্ঞতাৰ বাবে নাম ৰাখি দিলে। হিন্দুস্থানত বাস কৰা সকলে নিজক হিন্দু বুলি কয়। বাস্তৱতে ইয়াৰ নাম হৈছে ভাৰত, হিন্দুস্থান নহয়। ভাৰত খণ্ড বুলি কোৱা হয়, হিন্দুস্থান খণ্ড বুলি কোৱা নহয়। হৈছেই ভাৰত। গতিকে তেওঁলোকে এইটোও নাজানে যে এইয়া কোনটো খণ্ড হয়। অপবিত্ৰতা হোৱা কাৰণে নিজকে দেৱতা বুলিতো ভাবিব নোৱাৰে। দেৱী-দেৱতাসকল পবিত্ৰ আছিল। এতিয়া সেই ধৰ্ম নাই। অন্য সকলো ধৰ্ম চলি থাকে - বুদ্ধৰ বৌদ্ধ ধৰ্ম, ইব্ৰাহীমৰ ইছলাম, ক্ৰাইষ্টৰ (খীশুখ্ৰীষ্টৰ) খ্ৰীষ্টিয়ান। বাকী হিন্দু ধৰ্মৰতো কোনো নাই। এই হিন্দুস্থান নামটো বিদেশী সকলে ৰাখিছে। পতিত হোৱাৰ বাবে নিজকে দেৱতা ধৰ্মৰ বুলি ভাবিব নোৱাৰে। পিতাই বুজাইছে আদি সনাতন হৈছে দেৱী-দেৱতা ধৰ্ম, প্ৰাচীনতকৈও প্ৰাচীন। আৰম্ভণিৰ ধৰ্ম কোনটো? দেৱী-দেৱতা। হিন্দু বুলি কোৱা নহ'ব। এতিয়া তোমালোক ব্ৰহ্মাৰ তোলনীয়া সন্তান ব্ৰাহ্মণ হৈ গ'লা। ব্ৰাহ্মণৰ পৰা দেৱতা হ'বৰ বাবে পঢ়ি আছে। এনেকুৱা নহয়, হিন্দুৰ পৰা দেৱতা হ'বলৈ পঢ়া। ব্ৰাহ্মণ পৰা দেৱতা হোৱা। এতিয়া ভালদৰে ধাৰণ কৰিব লাগে। এতিয়া চোৱা অনেক ধৰ্ম আছে। সংযোজন হৈ গৈ থাকে। যেতিয়া ক'ৰবাত ভাষণ আদি কৰা তেতিয়া এইটো বুজোৱাতো ভাল। এতিয়া হৈছে কলিযুগ, সকলো ধৰ্মই এতিয়া তমোপ্ৰধান। চিত্ৰৰ ওপৰত তোমালোকে বুজালে তেতিয়া সেই অভিমান আঁতৰি যাব - মই অমুক হওঁ, তমুক হওঁ.....। বুজিব, আমিহে তমোপ্ৰধান। পোন-প্ৰথমে পিতাৰ পৰিচয় দিবা, তাৰ পিছত দেখুৱাব লাগে এই পুৰণি সৃষ্টি পৰিবৰ্তন হ'ব। দিন-প্ৰতিদিন চিত্ৰবিলাকো শোভনীয় হৈ গৈ থাকে। যেনেদৰে স্কুলত নক্সা সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত থাকে। তোমালোকৰ বুদ্ধিত আকৌ এইটো থাকিব লাগে। এক নম্বৰৰ মেপ হৈছে এইখন, ওপৰত ত্ৰিমূৰ্তিও আছে, দুয়োটা গোলকো আছে সত্যযুগ আৰু কলিযুগ। এতিয়া আমি পুৰুষোত্তম সংগমযুগত আছোঁ। এই পুৰণি সৃষ্টিৰ বিনাশ হ'ব। এটা আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ প্ৰতিষ্ঠা হৈ আছে। তোমালোক হৈছা আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ। হিন্দু ধৰ্মতো নাই। যেনেদৰে সল্ল্যাসীসকলে ব্ৰহ্ম, থকা স্থানক ঈশ্বৰ বুলি মানি ল'লে, সেইদৰে হিন্দুস্থানত থকাসকলে হিন্দু ধৰ্ম বুলি ভাবি ল'লে। তেওঁলোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজত পাৰ্থক্য আছে। দেৱী-দেৱতা নামতো বহুত উচ্চ হয়। এনেকৈ কয় যে এওঁতো একেবাৰে দেৱতাৰ নিচিনা। যাৰ ভাল গুণ আছে তেতিয়া এনেদৰে কয় - এওঁৰ দেৱতাৰ গুণ আছে।

তোমালোকে বুজিছা - এই ৰাধা-কৃষ্ণই সম্বন্ধৰ পাছত লক্ষ্মী-নাৰায়ণ হয়, তেওঁলোকক বিষ্ণু বুলি কোৱা হয়। চিত্ৰ সকলোৰে আছে কিন্তু কোনেও নাজানে। তোমালোক সন্তানসকলক এতিয়া পিতাই বহি বুজাইছে, পিতাকেই সকলোৰে স্মৰণ কৰে। এনেকুৱা কোনো মনুষ্য নাই যিয়ে মুখেৰে ভগৱান বুলি উচ্চাৰণ নকৰে। এতিয়া ভগৱানক নিৰাকাৰ বুলি কোৱা হয়। নিৰাকাৰৰ অৰ্থ বুজি নাপায়। এতিয়া তোমালোকে সকলো জানি গ'লা। পাথৰ বুদ্ধিৰ পৰা পাৰস বুদ্ধিৰ হৈ যোৱা। এই জ্ঞান কেৱল ভাৰতবাসীৰ বাবেহে, অন্য ধৰ্মৰ লোকসকলৰ কাৰণে নহয়। বাকী এইটো বুজাব পাৰা যে ইমান বুদ্ধি

কেনেকৈ হয় অন্য খণ্ড আহি গৈছে। তাততো ভাৰত খণ্ডৰ বাহিৰে অন্য খণ্ড নাথাকিব। এতিয়া সেই এটা ধৰ্ম নাই, বাকী সকলো ঠিয় হৈ আছে। বটগছৰ দৃষ্টান্ত সঠিক হয়। আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ আধাৰ নাই, বাকী গোটেই বৃক্ষ জোপা ঠিয় হৈ আছে। গতিকে এনেকৈ কোৱা হ'ব আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্ম আছিল, হিন্দু ধৰ্ম নহয়। তোমালোক এতিয়া ব্ৰাহ্মণ হৈছা, দেৱতা হ'বৰ কাৰণে প্ৰথমে ব্ৰাহ্মণ নিশ্চয় হ'ব লাগিব। শূদ্ৰ বৰ্ণ আৰু ব্ৰাহ্মণ বৰ্ণ বুলি কোৱা হয়। শূদ্ৰ বংশ বুলি নকয়। ৰজা-ৰাণী আছে। প্ৰথমে দেৱী-দেৱতাসকল মহাৰজা-মহাৰাণী আছিল। ইয়াত হিন্দু মহাৰজা-মহাৰাণী। ভাৰততো এখনেই আছিল কিন্তু পাছত পৃথক-পৃথক কেনেকৈ হৈ গ'ল? তেওঁলোকৰ নাম-চিহ্নই নাইকিয়া কৰি দিলে, কেৱল চিত্ৰহে আছে। প্ৰথম নম্বৰ হৈছে সূৰ্যবংশী। ৰামক সূৰ্যবংশী বুলি কোৱা নহয়। এতিয়া তোমালোক আহিছা সূৰ্যবংশী হ'বৰ কাৰণে, চন্দ্ৰবংশী হ'বৰ কাৰণে নহয়। এয়া ৰাজযোগ নহয় জানো। তোমালোকৰ বুদ্ধিত আছে যে আমি এনেকুৱা লক্ষ্মী-নাৰায়ণ হ'ম। আন্তৰিক আনন্দ থাকে - বাবাই আমাক পঢ়ায়, মহাৰজা-মহাৰাণী কৰি তুলিবলৈ। সত্য নাৰায়ণৰ সত্য কথা এয়াই। আগতে জন্ম-জন্মান্তৰ তোমালোকে সত্য-নাৰায়ণৰ কথা শুনি আহিছা। কিন্তু সেয়া কোনো সত্য কথা নহয়। ভক্তি মাৰ্গত কেতিয়াও মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হ'ব নোৱাৰে। মুক্তি-জীৱন মুক্তি পাব নোৱাৰে। সকলো মনুষ্যই মুক্তি-জীৱনমুক্তি নিশ্চয় পায়। এতিয়া সকলো বন্ধনত আছে। ওপৰৰ পৰা আজিও যদি আত্মা আহে তেন্তে জীৱনমুক্তিত আহিব, জীৱন বন্ধনত নাহে। আধা সময় জীৱনমুক্তি আধা সময় জীৱনবন্ধনত যাব। এয়া খেল ৰচি থোৱা আছে। এই বেহদৰ খেলৰ আমি সকলো ভাওৰীয়া, ইয়ালৈ ভূমিকা পালন কৰিবলৈ আহো। আমি আত্মাসকল ইয়াৰ নিবাসী নহয়। কেনেকৈ আহে - এই সকলোবোৰ কথা বুজোৱা হয়। বহুত আত্মাই ইয়াতেই পুনৰ্জন্ম লৈ থাকে। তোমালোক সন্তানসকলৰ আৰম্ভণিৰ পৰা অন্তলৈকে গোটেই বিশ্বৰ বুৰঞ্জী-ভূগোল বুদ্ধিত আছে। বেহদৰ পিতাই ওপৰত বহি কি কৰে, একো নাজানে সেইকাৰণে তেওঁলোকক তুচ্ছ বুদ্ধিৰ বুলি কোৱা হয়। তোমালোকো তুচ্ছ বুদ্ধিৰ আছিল। এতিয়া পিতাই তোমালোকক ৰচয়িতা আৰু ৰচনাৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ ৰহস্য বুজাইছে। তোমালোকে দুখীয়া, সাধাৰণসকলে সকলোবোৰ জানা। তোমালোক হৈছা স্বচ্ছ বুদ্ধিৰ। স্বচ্ছ পবিত্ৰক কোৱা হয়। তুচ্ছ বুদ্ধি হৈছে অপবিত্ৰ। তোমালোকে এতিয়া চোৱা কি হৈ আছে! স্কুলতো পঢ়াৰ দ্বাৰা উচ্চ পদ প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰে। তোমালোকৰ পঢ়া হৈছে উচ্চতকৈও উচ্চ, যাৰ দ্বাৰা তোমালোকে ৰজাৰ পদ প্ৰাপ্ত কৰা। তেওঁলোকেতো দান-পুণ্য কৰি ৰজাৰ ওচৰত জন্ম গ্ৰহণ কৰে, পিছত ৰজা হয়। কিন্তু তোমালোকে এই পঢ়াৰ দ্বাৰা ৰজা হোৱা। পিতাই কয় - মই তোমালোক সন্তানসকলক ৰাজযোগ শিকোঁ। পিতাৰ বাহিৰে ৰাজযোগ কোনেও শিকাৰ নোৱাৰে। পিতাই তোমালোকক ৰাজযোগৰ পঢ়া পঢ়ুৱায়। তোমালোকে আকৌ আনক বুজোৱা। পিতাই ৰাজযোগ শিকায় যাতে তোমালোক পতিতৰ পৰা পাৱন হৈ যোৱা। নিজকে আত্মা বুলি বুজি নিৰাকাৰ পিতাক স্মৰণ কৰা তেন্তে তোমালোক পবিত্ৰ হৈ যাবা আৰু চক্ৰৰ বিষয়ে জনাৰ লগে-লগে সত্যযুগত চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হৈ যাবা। এয়া বুজোৱাতো অতি সহজ। এতিয়া দেৱতা ধৰ্মৰ কোনো নাই। সকলো অন্য ধৰ্মলৈ ধৰ্মান্তৰিত হৈ গ'ল। তোমালোকে যাকেই বুজোৱা পোন-প্ৰথমে পিতাৰ পৰিচয় দিবা। পিতাই বুজায় যে অন্য ধৰ্মলৈ কিমান গুছি গ'ল। বৌদ্ধ, মুছলমান আদি বহুত হৈ গ'ল। তৰোৱালৰ জোৰতো মুছলমান হৈছে। বৌদ্ধ ধৰ্মৰো বহুত হৈছে। এবাৰ ভাষণ দিলে আৰু হাজাৰৰ হিচাপত বৌদ্ধ ধৰ্মী হৈ গ'ল। খ্ৰীষ্টিয়ানসকলেও এনেদৰে আহি ভাষণ দিয়ে। সকলোতকৈ বেছি জনসংখ্যা বৰ্তমান তেওঁলোকৰে। গতিকে এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত গোটেই সৃষ্টিৰ চক্ৰ ঘূৰি থাকে, সেয়েহে পিতাই কয় - তোমালোক হৈছা স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী। স্বদৰ্শন চক্ৰ বিষ্ণুৰ হাতত দেখুৱায়। মনুষ্যই এইটো নাজানে যে বিষ্ণুক কিয় দিলে? স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী বুলি কৃষ্ণ বা নাৰায়ণক কয়। এইয়াও বুজাব লাগে তেওঁলোকৰ পৰম্পৰ মাজত কি সম্বন্ধ আছে। এওঁলোক তিনিও এজনেই। বাস্তৱতে এই স্বদৰ্শন চক্ৰ তোমালোক ব্ৰাহ্মণৰ কাৰণেহে। স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী জ্ঞানৰ দ্বাৰা হোৱা। বাকী স্বদৰ্শন চক্ৰ কোনো মৰা কটা কৰিবৰ কাৰণে নহয়। এইয়া জ্ঞানৰ কথা। যিমান তোমালোকৰ এই জ্ঞানৰ চক্ৰ ঘূৰিব, সিমানই তোমালোকৰ পাপ ভস্ম হ'ব। বাকী শিৰচ্ছেদ কৰাৰ কোনো কথা নাই। চক্ৰ কোনো হিংসাৰ কাৰণে নহয়। এই চক্ৰই তোমালোকক অহিংসকহে কৰি তোলে। ক'ৰ কথা ক'লৈ লৈ গ'ল। পিতাৰ বাহিৰে কোনেও বুজাব নোৱাৰে।

তোমালোক মৰমৰ সন্তানসকল বহুত আনন্দিত হোৱা। এতিয়া তোমালোকে বুজি পাইছা - আমি হৈছা আত্মা। প্ৰথমে তোমালোকে নিজক আত্মা বুলিও পাহৰি গ'লা আৰু ঘৰো পাহৰি গ'লা। আত্মাকতো আত্মা বুলিয়েই কয়। পৰমাত্মাকতো শিল-পাথৰ সকলোতে আছে বুলি কৈ দিলে। আত্মাৰ পিতাৰ কিমান গ্লানি কৰিলে। পিতা পুনৰ আহি আত্মাসকলক জ্ঞান দিয়ে। আত্মাৰ ক্ষেত্ৰত এনেকৈ কেতিয়াও নকয় যে শিল-পাথৰ, কণ-কণত আত্মা আছে। জীৱ জন্তুৰ কথাতো পৃথক। পঢ়া-শুনা আদি মনুষ্যৰ ক্ষেত্ৰতে হয়। এতিয়া তোমালোকে বুজি পাইছা, আমি ইমান জন্ম এয়া-এয়া হ'লো। ৪৪ জন্মৰ সম্পূৰ্ণ কৰিলো। বাকী ৪৪ লাখৰতো কথা নাই। মনুষ্য কিমান অজ্ঞান অন্ধকাৰত আছে সেয়েহে কোৱা হয় - জ্ঞান সূৰ্য উদয় হ'ল.....। আধা কল্প দ্বাপৰ-কলিযুগত আন্ধাৰ, আধাকল্প সত্যযুগ-ত্ৰেতাতে পোহৰ। দিন আৰু ৰাতি, পোহৰ আৰু আন্ধাৰৰ এইয়া জ্ঞান। এয়া বেহদৰ কথা। আধাকল্প আন্ধাৰত কিমান খুন্দা খালা, বহুত দিগন্ত হৈ ফুৰিবলগীয়া হয়।

স্কুলত যিয়ে পঢ়ে, তেওঁলোকক দিগব্রান্ত হৈ ফুৰা বুলি নকয়। সংসংগত মনুষ্য কিমান দিগব্রান্ত হৈ ফুৰে। উপাৰ্জন একো নহয় আৰু বেছিহে লোকচান হয়, সেই কাৰণে দিগব্রান্ত হৈ ফুৰা বুলি কোৱা হয়। দিগব্রান্ত হৈ-হৈ ধন-সম্পত্তি আদি সকলো হেৰুৱাই কঙাল হৈ পৰিল। এতিয়া এই পঢ়াত যিয়ে যিমান ভালকৈ ধাৰণা কৰিব আৰু আনক কৰাব, লাভেই লাভ হ'ব। ব্ৰাহ্মণ হোৱাৰ পিছত প্ৰাপ্তিয়েই প্ৰাপ্তি। তোমালোকে জানা যে আমি ব্ৰাহ্মণেই স্বৰ্গবাসী হ'ম। স্বৰ্গবাসীতো সকলো হ'ব। কিন্তু তোমালোকে তাত উচ্চ পদ পাবৰ বাবে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা।

এতিয়া তোমালোক সকলোৰে বানপ্ৰস্থ অৱস্থা। তোমালোকে নিজে কোৱা - বাবা, আমাক বানপ্ৰস্থ বা পবিত্ৰ সৃষ্টিলৈ লৈ ব'লা, সেয়া হৈছে আত্মাৰ সৃষ্টি। নিৰাকাৰ সৃষ্টি কিমান সৰু। ইয়াততো ঘূৰা-ফুৰা কৰিবৰ কাৰণে কিমান বৃহৎ এলেকা আছে। তাত এনেকুৱা কথা নাই, শৰীৰ নাই, ভূমিকা নাই। তৰাৰ নিচিনাকৈ আত্মাবোৰ থাকে। এইয়া হৈছে প্ৰকৃতি। সূৰ্য, চন্দ্ৰ, তৰা কেনেকৈ ৰৈ আছে। আত্মাসকলো ব্ৰহ্মতত্ত্বত নিজৰ আধাৰত স্বাভাৱিক ভাবে ৰৈ থাকে। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত।
আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

(1) গুণানৰ মন্ত্ৰনৰ দ্বাৰা স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হ'ব লাগে। স্বদৰ্শন চক্ৰ ঘূৰাই পাপক কাটিব লাগে। ডৱল অহিংসক হ'ব লাগে।

(2) নিজৰ বুদ্ধিক স্বচ্ছ পবিত্ৰ কৰি ৰাজযোগৰ পঢ়া পঢ়িব লাগে আৰু উচ্চ পদ প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে। অন্তৰত যাতে সদায় এইটো আনন্দ থাকে যে আমি সত্য নাৰায়ণৰ সত্য কথা শুনি মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হওঁ।

বৰদান: প্ৰত্যক্ষ ফলৰ দ্বাৰা অতীন্দ্ৰিয় সুখৰ অনুভৱ কৰোঁতা নিঃস্বার্থ সেৱাধাৰী হোৱা
সত্যযুগত সংগমৰ কৰ্মৰ ফল প্ৰাপ্ত হ'ব কিন্তু ইয়াত পিতাৰ হোৱাৰ পাছত প্ৰত্যক্ষ ফল সম্পত্তিৰ ৰূপত প্ৰাপ্ত হয়। সেৱা কৰিলা আৰু লগে লগে আনন্দ পাল। যিয়ে স্মৃতিত থাকি, নিঃস্বার্থ ভাৱেৰে সেৱা কৰে তেওঁ সেৱাৰ প্ৰত্যক্ষ ফল অৱশ্যে প্ৰাপ্ত কৰে। প্ৰত্যক্ষ ফলেই হৈছে সতেজ ফল যিয়ে সৰ্বদা স্বাস্থ্যৱান কৰি তোলে। যোগযুক্ত, যথার্থ সেৱাৰ ফল হৈছে আনন্দ, অতীন্দ্ৰিয় সুখ আৰু ডৱল লাইটৰ অনুভূতি।

স্লোগান: বিশেষ আত্মা সেইজন যিয়ে নিজৰ চলনৰ দ্বাৰা আত্মিক ৰয়েল্টিৰ (আভিজাত্যৰ, মৰ্যাদাৰ) জিলিকনি আৰু নিচাৰ অনুভৱ কৰোৱায়।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!